

ด่วนมาก

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ..... 70864
วันที่ - 2 ส.ค. 2547
เวลา.....

ที่ กค 0404/ ส.ร.ร.๖
ส่วนกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
เลขรับ..... 619
วันที่ - 3 ส.ค. 2547
เวลา.....

กรมการขนส่งทางบก
ถนนพหลโยธิน กทม. 10900

30 พฤศจิกายน 2547

สำนักงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
เลขรับ..... 5838
วันที่ 2 ส.ค. 2547
เวลา.....

เรื่อง พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2547

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2547 จำนวน 1 ฉบับ

ด้วยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2547 (ควบคุมการใช้รถจักรยานยนต์รับจ้าง) ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 121 ตอนพิเศษ 70 ก วันที่ 12 พฤศจิกายน 2547 ซึ่งจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 พฤษภาคม 2548 เป็นต้นไป (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

กรมการขนส่งทางบกขอเรียนว่า พระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญที่จะต้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย มีดังนี้

1. รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์สาธารณะ ซึ่งประชาชนจะต้องจดทะเบียนให้ถูกต้องตรงกับลักษณะของการใช้งาน
2. การนำรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลมาใช้รับจ้างโดยไม่จดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะเป็นความผิดตามกฎหมาย
3. ผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ (รับจ้าง) จะต้องมิใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ โดยผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องมีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และต้องมีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ชั่วคราวมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี
4. ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างอยู่ในปัจจุบัน จะต้องนำรถจักรยานยนต์มาจดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะและขอรับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะภายในวันที่ 7 กันยายน 2548 แต่ในห้วงระยะเวลาดังกล่าวสามารถใช้รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนไว้แล้วและใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ที่มีอยู่ชั่วคราวได้ โดยไม่ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมาย

/5. เงื่อนไข...

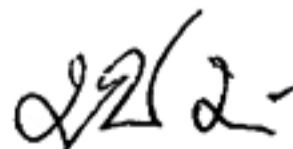
5. เงื่อนไขการรับจดทะเบียน จะต้อง มีหนังสือรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะ
คณะกรรมการประจำจังหวัด ซึ่งกระทรวงคมนาคม (กรมการขนส่งทางบก) จะได้พิจารณาออก
กฎกระทรวงแต่งตั้งคณะกรรมการประจำจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมดูแล รถยนต์ การจราจร หรือการขนส่ง
และบุคคลอื่นตามจำนวนที่เหมาะสมเพื่อทำหน้าที่กำหนดในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- (1) สถานที่รองรับคนโดยสาร (ที่ตั้งวิน)
- (2) เส้นทางหรือท้องที่ในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร
- (3) หลักเกณฑ์การออกหนังสือรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะ
- (4) อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มาตรการจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างตามพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ผู้แทน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกรรมการในคณะกรรมการประจำจังหวัดเพื่อทำหน้าที่ในการควบคุม
และจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้าง ประกอบกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มี
หน้าที่ควบคุมและกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงใคร่ขอความร่วมมือท่านในการประชาสัมพันธ์
เผยแพร่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทราบแนวทางการจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างตามที่
กฎหมายบัญญัติไว้ด้วย สำหรับหลักเกณฑ์ และวิธีการต่าง ๆ ซึ่งต้องกำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วย
การแต่งตั้งคณะกรรมการประจำจังหวัดนั้น กรมการขนส่งทางบกดำเนินการนำเสนอตามลำดับขั้นตอน
แล้ว คาดว่าจะมีผลใช้บังคับพร้อมกับพระราชบัญญัติฯ ซึ่งจะได้แจ้งให้ทราบในโอกาสต่อไป ทั้งนี้
กรมการขนส่งทางบกได้มีหนังสือแจ้งกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดได้ทราบ
ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและกรุณาประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ได้ทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายปิยะพันธ์ จัมปาสุต)
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

กองนิติการ

โทร. 0-2617-7044

โทรสาร 0-2272-5352

สรุป

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของ

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๔๗

(กำหนดมาตรการควบคุมรถจักรยานยนต์รับจ้าง)

ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘

กองนิติการ

พฤศจิกายน ๒๕๔๗

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๔๗

(ควบคุมการใช้รถจักรยานยนต์รับจ้าง)

๑. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๗
๒. ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๑ ตอน พิเศษ ๗๐ ก วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
๓. กฎหมายมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ (เมื่อพ้น ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา)

๔. สาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้

๔.๑ แบ่งแยกรถจักรยานยนต์ที่ต้องจดทะเบียนออกเป็น ๒ ประเภท คือ รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์สาธารณะ

๔.๒ กำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสาร ค่าบริการอื่น ของรถจักรยานยนต์สาธารณะ เครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ หลักเกณฑ์ว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารของรถจักรยานยนต์สาธารณะ

๔.๓ กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัดทุกจังหวัด เพื่อทำหน้าที่กำหนดสถานที่รอรับคนโดยสาร เส้นทางหรือท้องที่ในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร และหลักเกณฑ์การออกหนังสือรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะ

๔.๔ ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ แบ่งเป็น ๒ ชนิด คือ ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล และใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องมีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

๔.๕ ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ที่ออกไว้ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล และใช้ได้จนกว่าจะสิ้นอายุ แต่ถ้าประสงค์จะขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ ต้องยื่นขอรับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ภายในวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘) ในระหว่างนั้น ให้ใช้ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ดังกล่าวแทนใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะได้

๔.๖ รถจักรยานยนต์ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล แต่ถ้าประสงค์จะนำมารับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ต้องจดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

(ภายในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๘) ในระหว่างนั้นสามารถนำรถจักรยานยนต์ดังกล่าวมาใช้รับจ้าง

๔.๗ แผ่นป้ายทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ กำหนดให้พื้นแผ่นป้ายเป็นสีเหลือง ตัวอักษรสีดำ

๔.๘ ภาษีประจำปี

- รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล คันละ ๑๐๐ บาท
- รถจักรยานยนต์สาธารณะ คันละ ๑๐๐ บาท

๔.๙ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถ

- ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล (๕ ปี) ฉบับละ ๒๕๐ บาท
- ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ (๓ ปี) (เพดาน ฉบับละ ๕๐๐ บาท)
กำหนดจริงยังไม่ได้กำหนด (ควรจะเป็นฉบับละ ๑๕๐ บาท)

๕. ผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องปฏิบัติ

๕.๑ ต้องพาคนโดยสารไปยังสถานที่ที่จ้างตามเส้นทางที่สั้นที่สุดหรือเส้นทางที่ไม่อ้อมเกินควร

๕.๒ ต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย

๕.๓ ต้องจัดเตรียมหมวกกันน็อคไว้สำหรับผู้โดยสาร และต้องให้ผู้โดยสารขึ้นนั่งให้เรียบร้อยก่อนออกรถ

๕.๔ ต้องปรับปรุงตัวรถ เช่น ต้องมีราวยึดเหนี่ยวที่ด้านข้างหรือด้านท้ายของตัวรถ มีที่บังไซ้ มีที่ปักเท้าของผู้โดยสาร ที่ป้องกันความร่อนจากท่อไอเสีย เป็นต้น

๕.๕ ผู้ประสงค์จะใช้รถจักรยานยนต์รับจ้างต้องปฏิบัติดังนี้

(ก) ยื่นคำขออนุญาตรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะต่อคณะกรรมการประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการที่คณะกรรมการจังหวัดแต่งตั้งขึ้น

(ข) เมื่อได้หนังสือรับรองตาม (ก) แล้วให้นำหลักฐานมายื่นขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ระเบียบกรมการขนส่งทางบกกำหนด

๕.๖ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

(การควบคุมการใช้รถจักรยานยนต์รับจ้าง)

(ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๗๐ ก

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันพุทธ ที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘)

๑. ความเป็นมา

รถจักรยานยนต์รับจ้างเกิดขึ้นมานานแล้ว โดยไม่อาจจะระบุได้แน่นอนว่าเกิดขึ้นเมื่อไหร่ แต่ที่มีลักษณะเป็นวินที่เห็นได้ชัดเจนน่าจะเป็นประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ กล่าวกันว่าน่าจะเป็นที่ชอยงามดูพลีเป็นชอยแรก เกิดจากการไหว้วานกันให้ไปส่งลูกไปโรงเรียน ไปมหาวิทยาลัยโดยช่วยออกค่าน้ำมันให้ ในที่สุดก็เกิดอาชีพนี้ขึ้นมา และแพร่หลายในปัจจุบัน จากการสำรวจเมื่อปี ๒๕๔๖ รถจักรยานยนต์รับจ้างในกรุงเทพมหานครมีถึง ๔,๔๔๐ วิน มีรถถึง ๑๐๙,๔๓๖ คัน ในต่างจังหวัด มี ๖,๕๔๓ วิน มีรถ ๑๒๗,๓๔๘ คัน รวมทั้งสิ้น ๑๐,๙๘๓ วิน มีรถรวม ๒๓๖,๗๘๔ คัน ซึ่งมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เกิดการขยายตัวของรถจักรยานยนต์รับจ้างอย่างรวดเร็ว ได้แก่

(๑) ความไม่พร้อมของระบบการขนส่งสาธารณะ กล่าวคือไม่มีระบบการขนส่งสาธารณะอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

(๒) ระบบการจัดวางผังเมืองที่ไม่ได้วางแผนอย่างเป็นระบบ ทำให้ระบบการขนส่งสาธารณะไม่สามารถเข้าไปให้บริการอย่างทั่วถึง

(๓) การขยายตัวของประชากรในเขตเมืองเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดปัญหาการจราจร ความเร่งรีบในการเดินทางของประชาชน

(๔) การเข้าสู่อาชีพมีความง่าย เพียงแค่มีรถจักรยานยนต์ก็สามารถประกอบอาชีพได้ การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของรถจักรยานยนต์รับจ้าง ทำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (เดิมเป็นกรมตำรวจ) ซึ่งดูแลรับผิดชอบพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ปัจจุบันโอนอำนาจหน้าที่เป็นของกรมการขนส่งทางบก ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑) สนใจที่จะเข้ามาดูแล จึงได้ทำหนังสือหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า การนำรถจักรยานยนต์มาใช้รับจ้างเป็นการกระทำผิดกฎหมายหรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๒) วินิจฉัยว่า เมื่อยังไม่มียกกฎหมายจำกัดสิทธิหรือห้ามการนำรถจักรยานยนต์มารับจ้างบรรทุกคนโดยสาร

การนำรถจักรยานยนต์มารับจ้างบรรทุกคนโดยสารตามเส้นทางต่าง ๆ จึงไม่เป็นความผิดตามกฎหมาย

๒. แนวความคิดในการจัดระเบียบ

ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากรถจักรยานยนต์รับจ้าง เช่น ในเรื่องอัตราค่าโดยสาร เรื่องความปลอดภัย ปัญหาการกีดขวางทางจราจร เป็นปัญหาที่สะสมมาโดยตลอด จนกระทั่งกรมการขนส่งทางบกมารับผิดชอบพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ จึงคิดหาแนวทางที่จะควบคุมและจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างดังนี้

๒.๑ กระทรวงคมนาคมโดยกรมการขนส่งทางบกดำเนินการยกร่างแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อแยกประเภทรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์สาธารณะ กำหนดให้ผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องมีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ รวมทั้งการกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบอื่น ๆ และกระทรวงคมนาคมได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเป็นลำดับ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการและส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๑

๒.๒ ในช่วงเวลาเวลาที่สำนักงานกฤษฎีกาตรวจพิจารณา รัฐบาลในขณะนั้นยังไม่ค่อยเห็นด้วยที่จะให้มีรถจักรยานยนต์รับจ้างเป็นอาชีพที่ถาวร เพราะเห็นว่าเป็นการขนส่งที่มีความปลอดภัยต่ำกว่ารถสาธารณะอื่น ๆ และจะมีประเทศไทยเป็นประเทศแรกที่มีรถจักรยานยนต์รับจ้างในลักษณะเป็นวินเกิดขึ้น จึงมีการชะลอร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ จนกระทั่งรัฐบาลที่มี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี มีนโยบายที่จะปราบปรามผู้มีอิทธิพล โดยมีการจัดประเภทของผู้มีอิทธิพลเป็น ๑๕ กลุ่ม ซึ่งกลุ่มผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากคิวรถจักรยานยนต์รับจ้าง เป็น ๑ ใน ๑๕ กลุ่ม จึงได้มีการผลักดันร่างพระราชบัญญัตินี้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อควบคุมและจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้าง

๓. มาตรการจัดระเบียบเร่งด่วนก่อนกฎหมายบังคับใช้

๓.๑ กระทรวงคมนาคมโดยกรมการขนส่งทางบก ออกกฎกระทรวง ๓ เรื่อง คือ

(๑) กฎกระทรวงกำหนดลักษณะแผ่นป้ายทะเบียนสำหรับรถจักรยานยนต์รับจ้าง (กำหนดแผ่นป้ายทะเบียนรถจักรยานยนต์รับจ้างให้พื้นแผ่นป้ายเป็นสีเหลืองตัวอักษรสีดำ มีผลใช้บังคับแล้ว)

(๒) กฎกระทรวงกำหนดกำลังของเครื่องยนต์ของรถจักรยานยนต์ที่จะใช้รับจ้าง (กำหนดให้เครื่องยนต์ของรถจักรยานยนต์ต้องมีขนาดไม่เกิน ๑๒๕ ลูกบาศก์เซนติเมตร ขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)

(๓) กฎกระทรวงกำหนดอุปกรณ์อันจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของรถจักรยานยนต์รับจ้าง (เช่น กำหนดให้ต้องมีราวยึดเหนี่ยวที่ด้านข้างหรือด้านท้ายของตัวรถ มีที่บังไซ้ มีที่พักเท้าของผู้โดยสาร เป็นต้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา)

๓.๒ กรุงเทพมหานคร ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สํารวจและขึ้นทะเบียนผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง และนำเงินจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลมาตัดเลี้ยวเงินแจกผู้ขึ้นทะเบียนกับกรุงเทพมหานคร

๔. สาระสำคัญของพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

๔.๑ บททั่วไป

(๑) สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นของรถจักรยานยนต์สาธารณะได้ (มาตรา ๔)

(๒) สามารถออกกฎกระทรวงกำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติ คนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถและการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถจักรยานยนต์สาธารณะได้ (มาตรา ๔)

(๓) สามารถออกข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารได้ เช่น ต้องจัดเตรียมหมวกกันน็อคไว้สำหรับผู้โดยสาร ต้องให้ผู้โดยสารขึ้นนั่งให้เรียบร้อยก่อนออกรถ เป็นต้น (มาตรา ๕)

๔.๒ ตัวรถ

(๑) แบ่งประเภทรถจักรยานยนต์เป็น ๒ ประเภท คือ "รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล" และ "รถจักรยานยนต์สาธารณะ" (มาตรา ๓)

(๒) ห้ามใช้รถจักรยานยนต์ที่มีพ่วงข้าง มาใช้เป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ (มาตรา ๓)

(๓) ผู้ใดประสงค์จะจดทะเบียนเปลี่ยนประเภทจักรยานยนต์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ ต้องดำเนินการภายในวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ (มาตรา ๓๓)

๔.๓ ผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องปฏิบัติ

- (๑) ต้องเปลี่ยนใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ (ชนิด ๑ ปี หรือ ๕ ปี) เป็นใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะภายในวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ (มีอายุ ๓ ปี) (มาตรา ๓๒)
- (๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องมีอายุตั้งแต่ ๒๐ ปี บริบูรณ์ขึ้นไป และต้องมีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ชั่วคราวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี (มาตรา ๔)
- (๓) ต้องพาคนโดยสารไปยังสถานที่ว่าจ้างตามเส้นทางที่สั้นที่สุด หรือ เส้นทางที่ไม่อ้อมเกินควร (มาตรา ๒๐)
- (๔) ต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามที่ทางราชการกำหนด
- (๕) ผู้ประสงค์จะใช้รถจักรยานยนต์รับจ้างต้องปฏิบัติดังนี้ (มาตรา ๗)
  - (ก) ยื่นคำขออนุญาตรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะต่อ คณะกรรมการประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการที่คณะกรรมการจังหวัดแต่งตั้งขึ้น
  - (ข) เมื่อได้หนังสือรับรองตาม (ก) แล้วให้นำหลักฐานมายื่นขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ระเบียบกรมการขนส่งทางบกกำหนด
- (๖) ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยการจราจร ทางบก

๔.๔ ข้อห้ามปฏิบัติ

- (๑) ไม่ปฏิเสธรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร เว้นแต่การบรรทุกนั้นน่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ตนหรือคนโดยสาร เช่น มีสัมภาระมากเกินไป หรือผู้โดยสารอยู่ในสภาพเมา เป็นต้น (มาตรา ๒๐)
- (๒) ไม่สูบบุหรี่ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่ก่อความรำคาญให้แก่คนโดยสาร (มาตรา ๒๐)
- (๓) ไม่กล่าววาจาไม่สุภาพ เสียดสี ดุหมิ่น ก้าวร้าวหรือแสดงกิริยาในลักษณะดังกล่าวต่อคนโดยสาร (มาตรา ๒๐)
- (๔) ไม่เสพหรือเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น (มาตรา ๒๐)
- (๕) ไม่เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ (มาตรา ๒๐)

(๖) ไม่เสด็จออกนอกพื้นที่ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยการออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (มาตรา ๒๐)

(๗) ไม่ขับรถในขณะที่หย่อนความสามารถในอันที่จะขับ (มาตรา ๒๐)

(๘) ไม่ขับรถในขณะที่ใบอนุญาตขับรถสิ้นอายุหรือระหว่างถูกสั่งพักใช้ ถูกเพิกถอน หรือถูกยึดใบอนุญาตขับรถ (มาตรา ๒๖)

(๙) ไม่เก็บอัตราค่าโดยสารเกินอัตราที่ทางราชการกำหนด (มาตรา ๒๘)

๔.๕ มาตรการพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๑) พักใช้ใบอนุญาตขับรถ คราวละไม่เกินหกเดือน เมื่อฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (มาตรา ๑๘)

(๒) เพิกถอนใบอนุญาตขับรถ เมื่อ (มาตรา ๑๘)

(ก) กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้ำในข้อหาเดียวกับความผิดครั้งก่อนภายในเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ความผิดครั้งก่อนเกิดขึ้น

(ข) ไม่มารายงานตนต่อนายทะเบียนตามที่นายทะเบียนสั่งเป็นหนังสือไปแล้ว ไม่น้อยกว่าสองครั้ง โดยมีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ทั้งนี้ โดยไม่มีเหตุสมควร

(ค) เรียกเก็บค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

๔.๖ ภาษีประจำปีและค่าธรรมเนียม

(๑) ภาษีประจำปี (มาตรา ๓๑)

- รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล คันละ ๑๐๐ บาท

- รถจักรยานยนต์สาธารณะ คันละ ๑๐๐ บาท

(๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถ (มาตรา ๒๙)

- ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ชั่วคราว ฉบับละ ๕๐ บาท (ปัจจุบัน)

- ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ (๕ปี) ฉบับละ ๒๕๐ บาท (ปัจจุบัน)

- ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล (กำหนดใหม่)
ฉบับละ ๒๕๐ บาท

- ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ (๓ ปี)

(เพดานฉบับละ ๕๐๐ บาท) กำหนดจริงยังไม่ได้กำหนด

(ควรจะเป็นฉบับละ ๑๕๐ บาท)

๔.๗ บทกำหนดโทษ

- (๑) ใช้รถจักรยานยนต์รับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารมิได้รับอนุญาตปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๔)
- (๒) ขับรถระหว่างใบอนุญาตขับรถสิ้นอายุ ถูกสั่งพักใช้ ถูกเพิกถอน หรือถูกยึดปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๖)
- (๓) ปฏิเสธการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร ทอดทิ้งผู้โดยสารระหว่างทาง สูบบุหรี่ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความรำคาญแก่คนโดยสาร กล่าววาจาไม่สุภาพ เสียดสีดูหมิ่น ก้าวร้าวต่อคนโดยสาร ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๘)
- (๔) เสพสุราหรือเมาสุรา ขับรถในขณะที่หย่อนความสามารถ จำคุกไม่เกิน สามเดือนหรือปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๒๘)
- (๕) เสพยาเสพติดให้โทษ เสพวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท โทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท แล้วแต่กรณีอีกหนึ่งในสาม (มาตรา ๒๘)
- (๖) เก็บค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นเกินกว่าอัตราที่ทางราชการกำหนดปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท (มาตรา ๒๘)

๕. การกิจที่กรมการขนส่งทางบกจะต้องดำเนินการ

๕.๑ ออกกฎกระทรวงเพื่อรองรับพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

- (๑) กำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารหรือค่าบริการอื่นของรถจักรยานยนต์สาธารณะ (เกณฑ์ในการกำหนดอาจจะเป็นตามระยะทางหรือตามที่ตั้งกลางกัน)
- (๒) กำหนดเครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ และบัตรประจำตัวผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ เช่น ผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้างต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อย มีเครื่องหมายประจำตัว เช่น เบอร์ดิดด้านหลังเสื้อ เป็นต้น
- (๓) กำหนดข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารของรถจักรยานยนต์สาธารณะ เช่น กำหนดให้มีที่ยึดเหนี่ยวด้านข้าง หรือด้านท้ายของตัวรถ มีที่พักเท้าของผู้โดยสารทั้ง ๒ ข้าง เป็นต้น
- (๔) กำหนดคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การออกหนังสือรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะ ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก ผู้แทนสำนักงานตรวจแห่งชาติ ผู้แทนผู้ขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง เพื่อทำหน้าที่กำหนดสถานที่รองรับคนโดยสาร กำหนด

เดิมหลวงหรือท้องที่ในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร กำหนดหลักเกณฑ์การออกหนังสือรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะ กำหนดอายุ และการเพิกถอนทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิชาการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตขับรถ การขอต่ออายุและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตขับรถสำหรับผู้ขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล และรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๖) กำหนดขนาดกำลังเครื่องยนต์ของรถจักรยานยนต์สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี ขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๑๘ ปี ซึ่งตามพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ ให้กำหนดในกฎกระทรวง (กฎหมายเดิมกำหนดให้ขับรถได้ไม่เกิน ๙๐ c.c.) คาดว่าจะกำหนดไม่เกิน ๑๑๐ c.c.

(๗) กำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล และใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ (เดิมก่อนพระราชบัญญัติฯ ใช้บังคับยังไม่การแยกประเภทรถเป็นจักรยานยนต์ส่วนบุคคลและสาธารณะ จึงมีเพียงใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์เท่านั้น)

๕.๒ การออกระเบียบ ประกาศ ดังนี้

(๑) ระเบียบเกี่ยวกับการรับจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ เพื่อกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๒) ระเบียบเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๓) ระเบียบเกี่ยวกับการอบรมและทดสอบผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

๕.๓ การประชาสัมพันธ์

(๑) ประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชนโดยทั่วไป ทราบถึงสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ วันบังคับใช้ของกฎหมาย เพื่อให้รู้ถึงสิทธิและหน้าที่ข้อห้ามและข้อปฏิบัติของกฎหมาย

(๒) ประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ ให้ผู้ที่ประกอบอาชีพขับรถสาธารณะเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น การจดทะเบียนรถจักรยานยนต์รับจ้างต้องมีใบรับรองจากคณะกรรมการประจำจังหวัดก่อน ต้องจดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ และมีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะภายในวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘

(๓) แจกให้หน่วยงานในสังกัดทราบและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตที่รับผิดชอบทราบ

๕.๔ การประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามกฎหมาย

(๑) ประสานกับกรุงเทพมหานครเตรียมพร้อมในการกำหนดผู้ที่จะมาเป็นคณะกรรมการประจำกรุงเทพมหานคร และให้กรุงเทพมหานครประสานกับผู้นำชุมชน วินรถจักรยานยนต์รับจ้างต่าง ๆ ซึ่งแจ้งทำความเข้าใจให้กับผู้ที่จะมาขอจดทะเบียนรถจักรยานยนต์รับจ้าง

(๒) ประสานกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้ช่วยประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทเตรียมความพร้อมในการกำหนดผู้ที่จะมาเป็นคณะกรรมการประจำจังหวัด

(๓) ประสานกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติในการกำหนดผู้ที่จะมาเป็นคณะกรรมการประจำกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการประจำจังหวัด รวมทั้งเตรียมความพร้อมในการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕ การดำเนินการอื่น ๆ

(๑) การจัดเตรียมเอกสารแบบพิมพ์ต่าง ๆ

(๒) การจัดเตรียมแผ่นป้ายทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๓) การจัดเตรียมโปรแกรมปฏิบัติงานทางด้านทะเบียน, ภาษีประจำปี และใบอนุญาตขับรถ

๖. ข้อเสนอแนะประชาชนควรทราบ

๖.๑ ประชาชนโดยทั่วไป

(๑) รถจักรยานยนต์ต้องจดทะเบียนตามลักษณะการใช้งาน คือ หากใช้ในกิจการส่วนตัว ต้องจดทะเบียนเป็นจักรยานยนต์ส่วนบุคคล หากใช้รับจ้างต้องจดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๒) ผู้ที่มีอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ สามารถขอรับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ชั่วคราว ซึ่งใช้ขับรถจักรยานยนต์ที่เครื่องยนต์มีความจุกระบอกสูบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ไม่เกิน ๑๑๐ c.c.)

(๓) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ชั่วคราว มีอายุ ๑ ปี ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลมีอายุ ๕ ปี และใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะมีอายุ ๓ ปี

(๔) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะสามารถใช้แทนใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลได้

(๕) ผู้มีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล หรือใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ สามารถขอรับใบอนุญาตขับรถระหว่างประเทศได้

๖.๒ ผู้ประกอบอาชีพขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๑) ต้องจดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๒) ต้องได้รับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๓) การขอรับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ ผู้ขอต้องมีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ และมีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ชั่วคราวมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี

(๔) การจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะได้ ต้องมีใบรับรองจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

(๕) รถจักรยานยนต์สาธารณะต้องไม่ใช่รถพ่วงข้าง

(๖) สามารถใช้ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์เป็นใบอนุญาตขับรถสาธารณะได้จนถึงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ หลังจากนั้นต้องมีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๗) สามารถใช้รถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนอยู่เดิมเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะได้จนถึงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๘ หลังจากนั้นต้องจดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๘) ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดในการรับจ้าง เช่น แต่งกายสุภาพ เรียบร้อย ต้องส่งผู้โดยสารในเส้นทางที่สั้นที่สุด ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัย

(๙) ไม่กระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามของกฎหมาย เช่น ไม่สูบบุหรี่ ไม่เสพสุรา หรือของมึนเมา ไม่กล่าววาจาไม่สุภาพ เสียดสี ดูหมิ่นผู้โดยสาร เป็นต้น

กองนิติการ

กรมการขนส่งทางบก

(สำเนา)

พระราชบัญญัติ

รถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เป็นปีที่ ๕๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล" และคำว่า "รถจักรยานยนต์สาธารณะ" ตามลำดับ ระหว่างบทนิยามคำว่า "รถจักรยานยนต์" และคำว่า "รถพ่วง" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

"รถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล" หมายความว่า รถจักรยานยนต์ที่มีได้ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร "รถจักรยานยนต์สาธารณะ" หมายความว่า รถจักรยานยนต์ที่ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร แต่ไม่หมายรวมถึงรถจักรยานยนต์ที่มีพ่วงข้างและรถจักรยานที่ติดเครื่องยนต์

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑๔) และ (๑๕) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑๔) อัตราค่าจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารหรือค่าบริการอื่น สำหรับรถยนต์สาธารณะ และรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๑๕) เครื่องแต่งกาย เครื่องหมาย ประวัติคนขับรถ บัตรประจำตัวคนขับรถ และการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนอาจร และรถจักรยานยนต์สาธารณะ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๕/๑) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

"(๑๕/๑) ข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) การใช้รถยนต์บริการธุรกิจ รถยนต์บริการทัศนอาจร หรือรถจักรยานยนต์สาธารณะ ในกิจการส่วนตัว"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๒๓/๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถจักรยานยนต์เพื่อรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร เว้นแต่รถจักรยานยนต์นั้นได้จดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะ

ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนและให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนได้เมื่อมีการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๐

กฎกระทรวงตามวรรคสองต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลรถยนต์ การจราจร หรือการขนส่ง และบุคคลอื่นตามจำนวนที่เหมาะสม เพื่อทำหน้าที่กำหนดสถานที่รองรับคนโดยสาร เส้นทางหรือท้องที่ในการรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร และหลักเกณฑ์การออกหนังสือรับรองการใช้รถจักรยานยนต์สาธารณะให้กับผู้ประสงค์จะจดทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะเพื่อนำไปแสดงเป็นหลักฐานการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนตามวรรคสอง ในการนี้ อาจกำหนดให้มีคณะอนุกรรมการประจำท้องที่ด้วยก็ได้

การกำหนดอายุและการเพิกถอนทะเบียนรถจักรยานยนต์สาธารณะ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๒๔/๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ สูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุ หากภายหลังได้ใบอนุญาตที่สูญหายคืนมา ให้ส่งใบแทนใบอนุญาตนั้นแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้คืน

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่อธิบดีกำหนด"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

"ให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งการสั่งเพิกถอนใบอนุญาต"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๓ ใบอนุญาตขับรถมีดังนี้

(๑) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล หรือรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลชั่วคราว

(๒) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล

(๓) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล

(๔) ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ

(๕) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อสาธารณะ

(๖) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคล

(๖/๑) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ

(๗) ใบอนุญาตขับรถบดถนน

(๘) ใบอนุญาตขับรถแทรกเตอร์

(๙) ใบอนุญาตขับรถชนิดอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๘)

(๑๐) ใบอนุญาตขับรถตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี

ใบอนุญาตขับรถตาม (๑) ใช้สำหรับขับรถบริการให้เช่า เฉพาะในกรณีที่ผู้ขับรถเป็นผู้เช่าได้ด้วย ใบอนุญาตขับรถตาม (๒) ใช้สำหรับขับรถบริการให้เช่าได้ด้วย ใบอนุญาตขับรถตาม (๔) ใช้สำหรับขับรถบริการและใช้แทนใบอนุญาตขับรถตาม (๒) ได้ด้วย ใบอนุญาตขับรถตาม (๕) ใช้แทน ใบอนุญาตขับรถตาม (๓) ได้ด้วย และใบอนุญาตขับรถตาม (๖/๑) ใช้แทนใบอนุญาตขับรถตาม (๖) ได้ด้วย นอกนั้นใช้แทนกันไม่ได้"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๒) (๓) (๖) (๗) (๘) และ (๙) มีอายุห้าปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) และ (๖/๑) มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ และอาจขอต่ออายุใบอนุญาตขับรถได้อีกคราวละห้าปีหรือสามปี แล้วแต่กรณี โดยผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพของร่างกายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ถ้าเป็นผู้ขอใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลชั่วคราว สำหรับรถจักรยานยนต์ที่มีขนาดความจุของกระบอกสูบรวมกันไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๗ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๖/๑) ต้อง

- (๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ และ
- (๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษหรือถูกเจ้าพนักงานเปรียบเทียบปรับตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป สำหรับความผิดเกี่ยวกับการขับรถอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะพ้นโทษครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าหกเดือนแล้ว

- (ก) ผ่าฝืนสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจร
- (ข) ในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น
- (ค) ในลักษณะกีดขวางการจราจร
- (ง) ใช้ความเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด
- (จ) โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน
- (ฉ) โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๙ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) หรือ (๖/๑) ต้อง

- (๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ แต่ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ยี่สิบสองปีบริบูรณ์ สำหรับผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) หรือ (๕) และยี่สิบปีบริบูรณ์ สำหรับผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๖/๑)
- (๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ (๓)
- (๔) มีสัญชาติไทย
- (๕) รู้จักถนนและทางหลวงในจังหวัดที่ขอรับใบอนุญาตขับรถพอสมควร
- (๖) ไม่เป็นผู้มีโรคติดต่อร้ายแรงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๗) ไม่เป็นผู้ติดสุรายาเมาหรือยาเสพติดให้โทษ
- (๘) ไม่เคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิด ภัยอันตรายต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อชีวิต ความผิด ต่อร่างกาย ความผิดต่อเสรีภาพ ความผิดฐานลักทรัพย์และวิงวาททรัพย์ ความผิดฐานกรรโชก ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ ความผิดฐานยักยอก ความผิดฐานรับของโจร และความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

- "มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) หรือ (๖/๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๙ (๘) แต่พ้นโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า
- (๑) หกเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่เกินสามเดือน
  - (๒) หนึ่งปีสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่เกินสามเดือนในคดีเกี่ยวกับการใช้รถกระทำ ความผิด หรือ
  - (๓) หนึ่งปีหกเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาเกินสามเดือนแต่ไม่เกินสามปี
- และได้ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนโดยชี้แจงถึงเหตุผลที่ตนต้องโทษพร้อมกับแสดงหลักฐาน ว่าตนเป็นบุคคลที่มีความประพฤติเรียบร้อยควรไว้วางใจให้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์ สาธารณะได้ แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบสวนคำร้องดังกล่าว ถ้าเห็นด้วยกับคำร้อง ก็ให้มีอำนาจออกใบอนุญาตขับรถให้ได้โดยมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๙ (๘) มาใช้บังคับ แต่ถ้าไม่เห็นด้วย ให้สั่งยกคำร้องและแจ้งให้ผู้ขอทราบ

ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งยกคำร้อง
จากนายทะเบียน

คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๑/๑ ผู้มีใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๕๓ (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๖/๑)
มีสิทธิขอรับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๕๓ (๑๐)"

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์
พ.ศ. ๒๕๒๒

"ให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถมาตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะ
ต้องห้ามได้ หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม
อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถประเภทนั้น"

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ และมาตรา ๕๓/๓
แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๕๓/๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับรถได้คราวละไม่เกินหกเดือน

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถย่นต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะกระทำความผิด
ในกรณีดังต่อไปนี้ นายทะเบียนจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถเสียก็ได้

(๑) กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซ้ำในข้อหาเดียวกับความผิดครั้งก่อนภายในเวลา
หนึ่งเดือนนับแต่วันที่ความผิดครั้งก่อนเกิดขึ้น

(๒) ไม่มารายงานตนต่อนายทะเบียนตามที่นายทะเบียนสั่งเป็นหนังสือไปแล้วไม่น้อยกว่า
สองครั้ง โดยมีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ทั้งนี้ โดยไม่มีเหตุสมควร

(๓) เรียกเก็บค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่นเกินกว่าอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๓/๒ ผู้ซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือ
ต่ออธิบดีได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน

ให้อธิบดีวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสืออุทธรณ์
ถ้าไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในเวลาดังกล่าวให้ถือว่าอธิบดีวินิจฉัยไม่ให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ
ตามหนังสืออุทธรณ์ของผู้ขับรถ

คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอน
ใบอนุญาตขับรถ

มาตรา ๕๓/๓ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถส่งคืนใบอนุญาตนั้นแก่นายทะเบียนรถ... นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) หรือ (๖/๑) เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๙ (๔) ให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีมอบหมายยึดใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) หรือ (๖/๑) ตั้งแต่วันยื่นฟ้องต่อศาลจนถึงเวลาที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และในระหว่างเวลานั้นห้ามมิให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตขับรถดังกล่าว"

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๗ จัตวา มาตรา ๕๗ เบญจ และมาตรา ๕๗ ฉ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๕๗ จัตวา ในขณะที่อยู่ในระหว่างการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ผู้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะจะปฏิเสธไม่รับจ้างบรรทุกคนโดยสารมิได้ เว้นแต่การบรรทุกนั้นน่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ตนหรือแก่คนโดยสาร

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ขับรถจักรยานยนต์สาธารณะที่ปฏิเสธรับจ้างบรรทุกคนโดยสารนอกเส้นทางหรือนอกท้องที่ในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร

มาตรา ๕๗ เบญจ ผู้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะต้องพาคนโดยสารไปยังสถานที่ที่จ้างตามเส้นทางที่สั้นหรือถึงที่หมายเร็วที่สุด หรือเส้นทางที่ไม่อ้อมเกินควร และต้องส่งคนโดยสาร ณ สถานที่ตามที่ตกลงกันได้

ห้ามมิให้ผู้ขับรถตามวรรคหนึ่ง พาคนโดยสารไปทอดทิ้งระหว่างทางไม่ว่าด้วยประการใด ๆ
มาตรา ๕๗ ฉ ในขณะที่ขับรถ ผู้ขับรถยนต์สาธารณะหรือรถจักรยานยนต์สาธารณะ ต้อง
(๑) ไม่สูบบุหรี่ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่ก่อความรำคาญให้แก่คนโดยสาร
(๒) ไม่กล่าววาจาไม่สุภาพ เสียดสี ดูหมิ่น ก้าวร้าวหรือแสดงกิริยาในลักษณะดังกล่าว
ต่อคนโดยสาร

(๓) ไม่เสพหรือเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น

(๔) ไม่เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(๕) ไม่เสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์

ต่อจิตและประสาท

(๖) ไม่รับรดในขณะหย่อนความสามารถในอันที่จะขับ

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๕ (๒) (๓) (๕) (๖) (๗)
(๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๕) หรือ (๑๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๕๘/๑ ผู้ขับรดรับจ้างบรรทุกคนโดยสารผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด
ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ (๑๕/๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๕/๓ วรรคหนึ่ง
หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๕๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา ๒๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๖๒/๑ ผู้ได้รับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓/๑
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท"

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๓/๑ และมาตรา ๖๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๖๓/๑ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕
วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๓/๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรดผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๓/๓
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๕ ผู้ใดขับรดเมื่อใบอนุญาตขับรดสิ้นอายุ หรือระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับรด
หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรด หรือถูกยึดใบอนุญาตขับรด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท"

มาตรา ๓๒ ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ใช้ได้ต่อไป
จนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ประเภทนั้น ส่วนการต่ออายุใบอนุญาตขับรถดังกล่าว
ให้เป็นไปตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
ผู้ได้รับใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ที่ได้ออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ถ้าประสงค์จะขับรถจักรยานยนต์สาธารณะ ให้ยื่นคำขอใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะตาม
มาตรา ๔๓ (๖/๑) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ภายใน
หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในระหว่างนั้นให้ใช้ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์
ดังกล่าวแทนได้

มาตรา ๓๓ รถจักรยานยนต์ที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไว้แล้วก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

เจ้าของรถจักรยานยนต์ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์
จะนำรถจักรยานยนต์ดังกล่าวรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร ให้ดำเนินการจดทะเบียนรถจักรยานยนต์นั้น
เป็นรถจักรยานยนต์สาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ในระหว่างนั้นให้สามารถนำรถจักรยานยนต์ดังกล่าวมารับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสารได้

มาตรา ๓๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

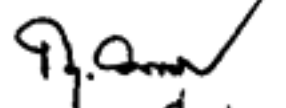
ทักษิณ ชินวัตร

(พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๗๐ ก วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗)

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นายกฤษณะ พึ่งปาน)

นิติกร ๔๖